

Bychmy móhli hišće mnoho mlodych awtorow mjenować, kotřiž problemy našeho noweho towaršnostneho porjada z wuspěchom w powědančkach a basnjach rozjimuja. Wozjewjamy někotre jich literarne wupłody w tutej zběrce. Před dokónčenjom redakcijskeho džěla na tutej zběrce, poskići so nam hišće wosebite překwapjenje. Předsyda Domowiny, *Kurt Krjenc* spisa swój přeni roman „*Jan*“ — Roman pytaceho čłowjeka —, w kotrymž rysuje stawizny serbskeho luda po wuswobodženju wot fašistiskeje kwakle. Je to přenje wulke džělo tutoho razu w serbskej literaturje. Dalokož smy wobhonjeni, je „*Jan*“ přeni džěl romanoweho cykla, w kotrymž chce předsyda Domowiny, K. Krjenc, politiske, hospodarske a kulturne wuwíce serbskeho luda po wójnje předstajeć. Zběrce so přida wujimk jako pokazka.

Serbske spisowacelenje wunjese nam po druhej swětowej wójnje rjane a bohate wuspěchi a lubi nam rjeńše a bohatše. Za to smy wosebje džakowni tež našemu knježerstwu, kotrež wulkomyslne z pjenježnymi srědkami podpěra naše pismowstwo a tak zawěsća dalši rozkćew serbskeje literatury. Jemu słuša džak cyłego našeho ludu!

Wjace by nam móhł dać kóždy z nich, njeby-li był počěžený z džělom jako docent, jako wučer, jako wědomostnik.

Lucija Hajnec

W hodowniku 1954